

Donderdag

den 17 December.

FRANKFORT, den 13den December.

Uit Pruisen wordt den 6den December het volgende geschreven: De aanspraak van Keizer Nicolaas aan de municipaliteit van Warschau maakt hier, bij voortdurend, bij gebrek van gewigtiger gebeurtenissen, het onderwerp der gesprekken van den dag uit. Sommigen willen weten, dat de Russische regering voornemens is een onderzoek in te stellen, ten einde te vernemen wie zich eigenlijk de moeite gegeven heeft, om de woorden des Keizers op het papier te brengen, en daarvan een formeel staatsstuk te maken, om er de dagbladen mede te versien. Men wil er in zoeken een inbreuk op de nieuwe constitutie, waarin Polen tot een staat, en veld tot een vorstendom, dat de vermaningen, welke de Keizer meende te moeten geven, zonder autorisatie ter kennis van het groote publiek gebracht werden. Want, zegt men, had de Keizer dit verlangd, dan zou het officiële blad van Warschau wel het eerst van de aanspraak melding gemaakt, of ze naar den woordelijken inhoud volledig medegedeeld hebben. Thans schijnt het, alsof hij, om de Polen zelf, tot wie hij juist niet gesproken heeft, dit heeft willen vernemen, en een soort van familiezaak niet wereldkundig maken. Derhalve zou er in allen gevalle een misdrijf zijn gepleegd. Te Warschau wordt als overbrenger van de Keizerlijke aanspraak aan de dagbladen de heer Durand genoemd, en de Fransche bladen schijnen in deze meening te deelen, zoeken ze althans in zeggende te doen vinden. Intusschen schijnt het ons toch wat onwaarschijnlijk, dat de heer Durand, bij de diplomatieke handhaving, welke hij te Warschau bekleedt, en zijne steeds aan den dag gelegde staatkundige denkwijze, zoo tegen zijn eigen gevoel zou gehandeld hebben. De heer Durand is geen vriend der Polen; tijdens den opstand had hij naar de Russische zijde over, en men weet hoe toen in de Fransche kamer der afgevaardigden over hem gesproken, en de regering het verwijt gedaan werd, dat zij een agent te Warschau liet, die de belangen der Polen niet behrzigde, en geen genegenheid voor hen getoonde. Durand is zedert door de Russische regering met onverschrokkenheid behandeld geweest. Men twijfelt derhalve, dat de heer Durand op eens weder anders zou kunnen denken en handelen, daar zijne betrekkingen steeds dezelfde zijn gebleven, en het hem het minste voegde, ruchtbaarheid te geven aan een zaak, die juist wel geen geheim moest zijn, maar toch zonder autorisatie des Keizers niet openlijk ter sprake kon gebracht worden. Want buiten deze autorisatie, en zonder dat de Keizer vooraf in zage bekwaam van hetgeen ten papiere gebracht werd, was het evenmin loijaal als voegzaam, dat een agent de gelegenheid, waarin hij was, zou te baat genomen hebben, om zich met vreemde wangelegenheden te bemoeijen, en tot opwinding der gemoederen mede te werken. Hierin heeft men zoo zeer geen omgeloop, en men moet erkennen, dat, wanneer de heer Durand in dezen eenen ontdigden invloed heeft gehad, hij allezins berispelijk zou wezen, maar hem dat ook niets zou overblijven, dan openlijk te bekennen de inzader te zijn van de in het *Journal des Débats* verschenen aanspraak des Keizers, en de gansche verantwoordelijkheid van de daaraan geveene ruchtbaarheid op zich te nemen, opdat anderen deswege in geene verdenking en ongelegenheid komen, welke hij geenszins te vreezen heeft, doch als hij stilzwijgt en het onderzoek doorgezet wordt, menig lid der municipaliteit van Warschau kan hem treffen.

De Courant van A. Schaffhausen, het volgende bericht uit Heidelberg van den 9den December: Er is alhier onder jonge burgers een liefhebberij-tooneel opgericht, hetwelk eergisteren eenen aanvang maakte met het spelen van: *Toni, of de nacht der verschrikking op St. Domingo*. De spelers vermoedden weinig, dat dit schouwspel voor hen zelve met een soort van nacht der verschrikking eindigen zou. Reeds gedurende de vertooning deden eenige studenten pogingen, om in de zaal, waar het schouwspel plaats had, binnen te dringen, hetwelk hen echter niet gelukte. Na afloop der vertooning, verzamelden zich degenen, welke daartoe medegevoerd hadden, in een wiphuis tot eenen vriendschap-petiken maaltijd, waarop eenige gasten genoodigd waren. Hier drongen in om elf uur ook eenige studenten binnen, welke de aanwezigen derdelijk op het lijf vielen, doch wijken moesten. Daarop verzamelden zich voor het huis een groot aantal studenten, die het huis dreigden te bestormen. Zij schijnen gewapend te zijn geweest; want een burger werd met een lading kruid in gezigt geschoten. Men versperde het huis van binnen over, doch bij den spoed waarmede men op de bovenste verdieping de blinden ging toemaken, viel een van de blinden op straat en wondde een der studente ten hoogst gevaarlijk. De studenten riepen nu: «jongens heruit!» en verzamelden zich in groote menigte voor het huis. Gelukkigwijze kwam echter ook de ambtman der universiteit tusschen en door zijne verstandige tusschenspraak en bemoeijingen gelukte het, de studenten van verdere buitensporigheden terug te houden. Gisteravond kwam er een kommando gendarmen van Mannheim aan, om voor de handhaving der rust te zorgen. Dit gaf aanleiding tot nieuwe samenrotingen van studenten, die verklaarden, dat zij zich geen wapenen. Men gaf hun te kennen, dat de gendarmerie niet gekonnen was om aan te vallen, maar om te beschermen; doch beduidde hun tevens, dat, bijaldien zij de rust zouden willen verstoren, de gendarmerie dadelijk tot bescherming der burgers en ter handhaving der orde van hare wapens zoude gebruik maken. Zoo ging dan ook de nacht voorbij, zonder dat er nieuwe ongeregeligheden voortvielen. De gewonde student is nog niet dood, doch schijnt er weinig hoop op dat hij herstellen zal. De spanning tusschen de studenten en burgers blijft zeer groot, en kan bij andere gelegenheden noch wel vechtpartijen ten gevolge hebben.

LONDEN, den 12den December.

Luidens een koninklijke ordonantie, van den 9den dezer, is een door Z. M. benoemde commissie van zes personen, meestal kabinetsleden, gelast, om naar de noodzakelijkheid en mogelijkheid onderzoek te doen om de departementen van militair en burgerlijk bestuur des legers samen te voegen, ten einde alzoo een nieuwe en merklijke financiële bezuiniging in dien tak van 's Rijks uitgaven daar te stellen.

Uit een fwerde heden in den *Times* publick gemaakte lijst van inschrijvers ten behoeve van de nooddriftige Protestantische gerechtigheid in Ierland, blijkt, dat de eerste inschrijvingen, ten beloope van 12623, met nog ongeveer 20,000 p. st. zijn vermeerderd, en dat, onder die nieuwe bijdragen zich ook vier, elke van 100 p. st., van Z. M. ministers Lansdowne, Melbourne, Russell en Palmerston bevinden.

Onder de nuttige gestichten, welke er binnen kort in deze hoofdstad opgericht zijn of nog staan opgericht te worden, moet ongetwijfeld ook het thans door den handelstand ontworpen plan ter daarselling van een hospitaal voor de zeelieden, gerangschikt worden, in hetwelk een tweeduizendtal bejaarde, verminkte of verzwakte kapiteins, stuurlieden en matrozen van de Britsche koopvaardischepen zullen kunnen toegelaten en verzorgd worden. Aan bewust plan ontbreekt slechts nog de goedkeuring en medewerking van het parlement, daar men berekent, dat in de kosten van het onderhoud van dit liefdegesticht door een bepaalde korting van hun loon, naar den rang der bedoelde zeelieden geëyenredigd, genoegzaam zal voorzien worden.

Ook te Edinburg is laatstleden Dingsdag, door onderscheiden Schotsche edellieden, aan de zich in die hoofdstad bevindende Poolsche uitgeweken een luistervol maal, ten bewijze van derzelver hoogachting en toegenegenheid, gegeven, waaraan ook eenige voornamen Polen, in Londen woonachtig, op speciale uitnoodiging, hebben deel genomen.

Het gevoelen van den *Times*, ter zake der hangende verschillen tusschen Frankrijk en de Republiek der Vereenigde Staten, komt hoofdzakelijk hierop neder, dat die kwestie allerwaarschijnlijkst wel op het papier eindigen zal. Naar het oordeel van den *Times* had overigens Frankrijk alle onaangenaamheden in dezen kunnen voorkomen, indien het zich, even als vroeger het Britsche ministerie in eene dergelijke kwestie met de Vereenigde Staten, eenvoudig bepaald had met prompt te betalen wat het erkend had schuldig te zijn.

Volgens berichten van de Kap de Goede Hoop, van den 4den October, is eindelijk tusschen den Britschen gouverneur dier kolonie en de Kafer-opperhoofden een vredestraktaat gesloten, hetwelk tot groot genoegen der kolonisten, het eindigen van alle wanlandigheden op de oostelijke grenzen dier kolonie ten gevolge gehad heeft.

PARIS, den 12den December.

Bij het hof der pairs wordt het proces tegen de paus-beklaagden voortgezet.

— Men heeft berigten van het leger in Afrika, volgens welke hetzelve in de nabijheid der krijgsmagt van *Abd-el Kader* was aangekomen. De vijand had eenige varen in de nabijheid van de Fransche legerplaats ontstoken; maar een treffen had er nog niet plaats gehad.

— Tijdingen van de Spaansche grenzen melden, dat de Carlisten met hun geslacht *St. Sebastiaan* verlaten hebben. Zij hebben geen kans gezien, om met hunne aanvallen iets van belang tegen die stad uit te richten. Zij zijn naar Tolosa teruggetrokken; slechts twee bataljons bij *St. Sebastiaan* achterlatende. Ongelukkig wijze heeft hunne belegering toch eenige slachtoffers gekost, onder anderen is een Fransche zeekapitein door eene bom op straat gedood geworden.

— De prefect van de *Pain* heeft bekend gemaakt, dat geene ingezetenen van het Zwitsersche kanton *Bazel-landschap* in Frankrijk zullen toegelaten worden of daar eenig bedrijf hoegenaamd zullen mogen uitoefenen.

GRAVENHAGE, den 15den December.

De heer *Z. M.* den Minister van Staat, belast met de directie der zaken van het departement der Hervormde Eeredienst, enz., aan de ministers en deelgenooten van de zich afgescheiden hebbende gemeenten der gereformeerde kerk, gezondene missive, ten antwoord op een verzoek, tot bescherming derzelve, is van den navolgenden inhoud:

«Bij aanschrijving van den 10 December, no. 71, ontvingen wij de Zr. Mts. beschikking op de adressen van onderscheidene personen, welke verklaren zich, op de daarbij aangegevene gronden, van de gevestigde hervormde kerk te hebben afgescheiden, en diensvolgens verzoeken 's konings goedkeuring, autorisatie en bescherming, ten einde in hunne erediensten niet te worden belemmerd, maar in tegendeel in de vrije uitoefening van dezelve te worden gehandhaafd;

«Geeft, overeenkomstig gemelde koninklijke aanschrijving, bij deze, aan de adressanten te kennen:

«Dat *Z. M.* met het hoogste leedwezen vernomen heeft hun voornemen, om de gevestigde hervormde kerk te verlaten en afzonderlijke genootschappen te vormen, daar zoodanige scheuring van vereenigende gevolgen is, en aanleiding geeft tot onverdraagzaamheid, twisten en partijschappen, den nadeeligsten invloed uitoefenende op de rust der huisgezinnen en de opvoeding der kinderen; terwijl deze afcheiding voor hen zelven van zeer bedenklijke gevolgen zoude wezen, daar zij er wel op bedacht moeten zijn, dat zij alsdan zelve geheel en al zouden moeten zorgen voor hunne kerken, voor hunne leeraars en voor het onderhoud hunner behoeftigen;

«Dat in allen gevalle de door hen ingediende verzoekschriften voor geene gunstige beschikking vatbaar zijn, maar; zoo als zij zijn liggen, de, moeten worden gewezen van de hand;

«Dat, indien zij onverhooptelijk mogten blijven volharden bij hun voornemen, om afzonderlijke godsdienstige genootschappen te vormen, de koning aan hen geene toelating en grondwettige bescherming kan verleenen, dan nadat het *Z. M.* zal zijn gebleken, dat de openbare orde of veiligheid daardoor niet gestoord kan worden; dat hoogstde zelve dus zal afwachten de nadere, daartoe in te dienen adressen, welke verzeld zullen moeten zijn van hunne reglementen en statuten, ten einde daarop finaal te beschikken; nadat een en ander in het belang eener goede politie zal zijn onderzocht, en daarin niets gevonden, dat de publieke orde en rust zoude kunnen storen, met de goede zeden strijden, of eenige inbreuk maken op de bezittingen, inkomsten, regten of titels van de gevestigde hervormde (gereformeerde) kerk of enig ander, reeds in dit rijk bestaande kerk-genootschap, als welke *Z. M.*, volgens de grondwet, verplicht is te beschermen.

«Dan dat inmiddels, zoolang zoodanige toelating door *Z. M.* niet zal zijn verleend, de adressanten geene aanspraak kunnen maken op de vrijheid van godsdienst-uitoefening en de bescherming, alleen aan de bestaande kerk-genootschappen bij de grondwet verzekerd, en dat, mitsdien voorloopig de door hen, zonder verkregen toelating feitelijk opgerichte gemeenten, als onwettig, niet kunnen worden geduld.

— In de zitting der Tweede kamer van heden, zijn eenige petitiën, nopens de indeeling der rijk in regterlijke arrondissementen en kantons, alsmede betrekkelijk de ahangige wet tot bevordering der belangen van den landbouw, ingekomen, welke aan de commissie zijn verzonden. Aan de kamer is hilde gedaan van een werkje van den heer *Meers*, betrekkelijk den landbouw, hetwelk in de boekery zal worden geplaatst; vervolgens beraadslaagd over zeven ontwerpen van wet, tot wijziging der laatste titels van het eerste en tweede boek des wetboeks van *Landbouw*, betrekkelijk *Boedeling*, *Karaberingen*, *Avaren*, enz.; welke, schiedsonder eenige beraadslaging, de meeste niet algemeene stemmen werden aangenomen en naar de Eerste kamer zal worden verzonden. De zitting is daarmede aanstaanden Donderdag ten half twee ure gescheiden, waarin de centrale afdeling verslag zal doen, zoo wel op het ontwerp van wet, houdende wijziging in de

de wet op het personeel, als op de drie voordragten, tot wijziging van het derde boek des wetboeks van *Landbouw*.

— Daar tegen zijn van regeringswege van de leden der Tweede kamer van de Staten-Generaal toegezonden, de antwoorden op de door hen gemelde bedenkingen op het ontwerp van wet, ter bevordering der belangen van den landbouw. In eerste plaats gezegd, dat het doel der regering kennelijk en vast staat, om den landbouw krachtdadig en duurzaam te beschermen; dat alle bedenkingen, ontleend uit de vrees, dat men met de eene hand zou afbreken, wat men met de andere was opgebouwd, voor dit doel moeten wegvallen; dat daarenboven de voorstellen der grondwet ten deze de regten en plichten bepalen, op eenen waanborg geven te en alle aan den landbouw; dat, na de door de kamer, in April jl., erkende noodzakelijkheid van eenige maatregel tot bescherming van den landbouw, de graanprijzen, wel verre van verbeterd, integendeel nog vrij aanzienlijk terug gevallen zijn; dat het waar is, dat de meer voordelige prijzen van andere veldgewassen den landbouw eenige ongunstigheid hebben veroorzaakt en voor verder nadeel behouden; dat de ongunstigheid inderdaad, meer als overvloedig, als tijdelijk, dan wel als blijvend moet beschouwd worden; dat — volgens de ingewonnen berigten, het winterzaad, thans te velde, in vele streken misluk is, zodat waarschijnlijk de landbouw ditmaal dien steun zal missen; dat wanneer men nog daarbij in aanmerking neemt, dat, hetgeen niet dan slechts zeer zeldzaam het geval is, het Russische rijk, in plaats van allerzwaarlijkste hoopgehe den graan uit te voeren, in tegendeel graan ingevoerd heeft; dat, ondanks die zeldzame omstandigheid, de graanprijzen een verhooging, maar nog meerdere verlaging, hebben ondergaan; dat men dus mag vragen: welk dan het lot van onzen landbouw kan wagen, wanneer eenmaal die buitengewone omstandigheden ophoudende, dezelve zonder bescherming gelaten werd; dat men bezwaarlijk een landbouw tegen het doerhandende der voorgestelde wet vooraf kan leveren; dat men alleen bij vergelijking en bij afwijking redeneeren kan; dat men als zoodanig met vrucht kan verwijzen naar de prijzen in verschillende rijken, waar de omtrentelijke afscheiding van bescherming bestaat; dat, terwijl de gemiddelde prijs hier te lande, op 1 Juli jl., op niet hooger dan op f 5.25 per mud is geweest, kan aangestegen worden, dezelve op dat tijdstip in Engeland f 6.00, in Frankrijk f 7.15 en in België f 7.00; dat men aanneemt, dat deze verhooging op 1 October jl. was als volgt: in Nederland f 6.50, in Engeland f 7.60, Frankrijk f 6.50 en België f 7.00; dat hetzelve, door de verhooging oogen, in Engeland en Frankrijk de prijzen aldaar lager zijn dan zulks sinds vele jaren het geval was, dezelve toch altijd nog veel hooger zijn dan in Nederland; dat zij zulke even als in België zijn, ten gevolge der aldaar bestaande beschermende regten; dat, zonder deze, de handel de prijzen in alle zeehavens bijna gelijk houdt; dat het de bedoeling der voordragtenket is, om bescherming bij al te laag geoordeelden prijsstand te verleenen, en dus geenszins om door de heffing van een verhoogt vast te eenen doorgaande belasting op het verbruik van vreemd graan te leggen. De Regering heeft verder te kennen, dat zij geenszins met voordragt van het ontwerp, het reeds reeds belang van den handel beoogd heeft; maar wel dat de landbouw, dat en echter meent daarbij ook de belangen des handels, genoegzaam in het oog te hebben gehouden; dat zij betwijfelt, of het grootste gedeelte des handels vóór dan wel tegen het voorstel van wet gestemd is; dat zij evenzeer betwijfelt, of de handelaren, die zich voor het beginsel der wet hebben geuit, daarop alleen door eigenbelang zouden bewogen zijn; en dat zij die vooronderstelling te minder kan aannemen, omdat, volgens bekomen inlichtingen, er onder die handelaren getroffen worden, die op het oogenblik, waarop het besluit van 29 September genomen werd, geene bezitters van buitenlandisch graan waren; dat, indien men door graanhandel den handel tot wederuitvoer van vreemde graan verstaat, het dan ontegenzeggelijk schijnt, dat hier geene belemmering, veelmin vernietiging der handel is; dat de tek van handel gezegd kan worden, dat het beste middel tot wederopbeuring gelegen is in de afwijking van de bestaande wetten, welke bij uitvoer geheel vrij van rechten gesteld zijn.

Ten aanzien van de gelede vrees, wegens het nemen van representatieve maatregelen door andere regeringen, zegt het gouvernement, dat wanneer men zich met de handelsrelaties van die volkeren, waarmede Nederland in de meeste handelsbetrekkingen staat, van nabij bekend maakt, men dan zal bevinden, dat daar bijna alle bewerkte artikelen of goederen die in concurrentie met eigen producten zijn, schier geheel door hoge rechten uitgesloten zijn, en de koloniale varen door niet minder hoge verbruiks rechten getroffen worden, en weinig gelegenheid meer overblijft, om de eene op nieuw te treffen; dat overigens men zich niet moet stellen, dat de onwettige wet enige rechtmatige aanleiding tot beperkende maatregelen van de zijde van vreemde mogendheden kan

geens, dat ook bij die wet een onderwerp van nader binnenlandsch belang geregeld wordt, en zoop er dijklike aerminderde gangen van vreemd graan het gevolg van moet zijn, dan is die maatregel in allen gevalle alomtegenwoordig, op de eenzamen tegen eenigen vreemden staat in bijzonder gericht; dat in zodanig geval, overeenkomstig het algemeene volken-regt, ook geene mogendheid in haar goed recht is, wanneer de zodanigen maatregel als eerste bijzondere, naar aangedane ben-deeling beschouwt, al ware het dat indertijd de nooddeeltste gevolgen den een meer dan ander minder mochten treffen; dat de verhooging van regten in 1825 dan ook geene nadeeligheden heeft ten gevolge gehad, even min als de invoering eener graanwet in Engeland, Frankrijk, en België, en of men dan zou kunnen vreezen dat eenige mogendheid bij Oud-Nederland een recht zou beklagen, of belemeren, hetwelk zij aan de afgevallene provincien der rijks noch betwist, noch belemmerd hebben.

AMSTERDAM, den 15den December.

Beurs van den 15den December.

De berigten uit Spanje blijven over het algemeen gunstig; wel spraken van de vermeerdering van St. Sebastian door de carlisten; doch wordt daaraan geen geloof gehecht; daarentegen wint het ministerie Mendizabal meer en meer aan kracht en de werving voor het leger der Koningin heeft goed gevolg; echter was in de Spaansche schuld-brieven geene verandering te bespeuren: ook over het algemeen was heden de beurs stil zonder handel.

Blijvende prijzen ten 41 jaar.

Holland. 2½ pCt. 5½; 5 pCt. 10½; kansbiljetten 2½ a 3; oud sijn dikat 9½; 100 nieuw 10½ a 11; aandelen handelsmaatschappij 123.

Spanje. Ardoin, kleine slakken 47½ a 48; groote 47 a 48; Frans hantigastelle 17½ a 18; passie 13½ a 14; alleen in Ardoin was de oazel enigzins levendig.

Russland. Oude Russen 104½; roebels 67½ a 68; Russen van 1881 en 1883 92½ a 96.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliek 98½; 4 pCt. Weener bank bij Gall 92½; nieuwe Weener aandelen f 707 gedaan.

Mengelwerk.

De Graanwet.

Onder de vele berekeningen en gronden, die de tegenstanders der voorgestelde graanwet, ter verwerping daarvan, aanvoeren, behoort ook de stelling, dat de landbouw geenen onderstand behoeft. — Hoe onberedeneerd en onwaar deze stelling ook zij, en aan iederen onbevooroordeelden en zakkenden landbouwer ook moet voorkomen: heeft men echter in het tijdschrift van het nieuwe Amsterdamse Handelsblad, van den 8. December 1835, onder Letter F. P. gepoogd, dit voorwendsel mathematisch te staven, door te willen bewijzen, dat de morgen bouwland a. f. 500, bij den tegenwoordigen stand der graanprijzen, nog ruim 5½ pCt zoude opleveren. Ware deze berekening juist, dan was ook de stelling, dat de landbouw geenen onderstand behoeft, gegrond en waar.

Maar, gebrek aan landbouwkundige kennis, partijdigheid en voorspoed tegen eene in te voeren wet, die de landbouwende provincien voor eenen volslagen ondergang zal heveligen, zijn veelal oorzaak van dergelijke wanstellingen, en kenmerken ook de in het genoemde blad voorkomende redeneering. Tot slaving van mijn gezegde, zal ik slechts aanvoeren, dat de schrijver van het bovengenoemde stuk de huur van eenen morgen lands, om met aardappelen te bepflanzen, in het tweede jaar na de bemesting bepaalt op f 135, het derde jaar op f 170; en uit deze bepaling alleen wil aan iederen onpartijdigen en met het wezen des landbouws bekende Nederlander al dadelijk blijken, dat of gebrek aan juiste inlichting omtrent de huurwaarde van aardappelenland, de oorzaak dezer misrekening is, of dat men zelfs niet schroomt eene moedwillige onwaarheid te bezigen, om in de ogen van met den landbouw minder bekende personen, aan een opgezocht voorwendsel, aan eene wanstelling, een schijnbewijs te geven.

Moge dan al eens hier of daar, uit hoofde van bijzondere en toevallige omstandigheden, de morgen aardappelenland de buitengewone huur van f 135's jaars hebben, maar het is een geheel niet het minste recht, om deze opbrengst als maatstaf daartestellen, waaraan men de huurwaarde onzer landerijen over het algemeen zoude mogen bepalen.

Ieder grondbezitter in het oude Gelderland zal nooit meer dan ten allerhoogste op een derde der in dit stuk bepaalde som aanspraak maken, maar dikwijls niet met wel minder te vrede stellen; maar, wanneer de landbouwer het grootste gedeelte zijner landerijen jaarlijks voor aardappelen-teelt verhuurt, dan valt noodzakelijk in korte jaren zijn geheele bedrijf in duigen; want, hoe zal hij in staat zijn, zijne akker te bemesten, wanneer hij niet dan zeer weinig stroo verkrijgt? Hoe zal hij zijne gronden ten bezanking met gerst, rogge of tarwe in de vaag brengen en hooft? en wat zal dan weldra van den prijs der aardappelen worden? Zeker, wanneer men op deze wijze zijne akkers behandelt, zal men in korte jaren niet dan zeer weinig en slechte koren kunnen verbouwen, en daarom moet dan de landman; wiens land vroeger vruchtbaar was, in den voortdurend dalenden stand der graanprijzen, in de steeds klimmende behoeftes van zijn gezin verzonken.

Bij eene onpartijdige berekening zal aan iederen zakkenden landbouwer blijken, dat men bij den tegenwoordigen stand der graanprijzen niet mochte slechts 5 pCt. kan maken, (de morgen lands berekend a f 500) gelijk blijkt uit de volgende opjaal:

Uitgaven van zes achtereenvolgende jaren, te beginnen met zomervraag.

Het eerste jaar vijfmaal bouwen, telken maal f 6.	30.00
Vijf maal eggen.	15.00
Vijftig vrachten mest a f 1.25.	62.50
Karren en graven.	7.00
½ Mud garst voor zaaiakoorn a f 3.60.	5.40
	f 119.90

Het 2de jaar eens bouwen.	f 6.00
Idem eggen.	8.00
½ Mud tarwe a f 6.	9.00
	f 23.00

Het 3de jaar klaver of aardappelen.	
Klaverzaad en ondermaken.	6.00

Het 4de jaar eens bouwen.	f 6.00
Idem eggen.	3.00
½ Mud tarwe.	9.00
	f 18.00

Het 5de jaar 3 maal bouwen.	18.00
3 Maal eggen.	9.00
2 Mud haver voor zaaiakoorn.	4.00
	f 31.00

Gezamenlijke lasten voor 6 jaren a f 7 per jaar.	126.00
Totaal der uitgaven	f 234.90

Opbrengst.	
1ste Jaar na de zomervraag, 25 mud garst a f 3.60	90.00

2de Jaar 12 mud tarwe a f 5.	60.00
3de Jaar klaver of aardappelen.	40.00
4de Jaar 12 mud tarwe a f 5.	60.00
5de Jaar 22 mud haver a f 2.	44.00

Totaal der inkomst	f 294.00
Uitgaven.	234.90

Bedrag des opbrengst, gedurende 6 jaren.	f 259.00
--	----------

En wanneer dan de landman, die, bij al zijn zwaggen en zorgen, met moeite slechts 2 pCt. van zijne bezittingen kan maken, welke kleine inrest door misre-wassen, stortregens, buitengewone droogte enz., nog al onbetwistender, is tot niets wordt gereduceerd, hoort beweren, dat de landbouw geen onderstand behoeft, is het even, als of men hem tergend toeroept, — a de landbouwer zinneloos-teloze wezens voor den staat; hun bedrijf strijft tegen ons belang, — zij moeten verdeeld worden."

B. den 9. December 1835.

Let, het onderwijs in Frankrijk betreffende.

Vroeger heeft dit dagblad wel eens het een en ander, aangaande den staat van het onderwijs in het naburige Frankrijk, medegedeeld, en men zien, dat het eene onloochenbare daadzaak is, dat te dien opzichte de zedelijke belangstelling van het ministerie allen lof verdient; men, meer bepaaldelijk, de minister van het openbaar onderwijs de heere Guizot, dat de vol ijverige opvoeding der jeugd hem zeer ter harte gaat, en dat hij spoort den goeden wil en te gelijk de gevorderde talenten te bezitten, om aan het aag zijne zorg meer bijzonder toevertrouwde opkomende geslacht, die geestescheiving en die zedelijke en godsdienstige opvoeding te deen genieten, welke het als de hoop van het van al het oude zich losgescheurd hebbende vaderland gunstig zoude kunnen doen ontspruiten van vroegere geslachten. De heer Guizot heeft door zijne achtereenvolgende instructies, zoo wel rakende de lagere en normaal scholen, als in die voor de schoolopzieners, ter verzekering eener geregeld in werking-brenging der in den jare 1833 (28 Junij) aangenomen wet op het onderwijs, ten duidelijkste zijne denkwijze van den 23. Junij 1833 over de noodzakelijkheid van een verbeterd openbaar onderwijs, maar te gelijk dan ook niet onkend, dat er dringende behoeftes bestaan, om met alle krachten zich de ontwikkeling der jeugd nu vooral aan te trekken.

Men zal zich wel herinneren, dat, ter gelegenheid van den befoezenden Julij-aanslag, het Fransche ministerie niet alleen de beschuldiging niet heeft kunnen ontduiken van zich alstoen in de armen der R. C. geestelijken te hebben; maar zelfs, dat het den minister enz. zeer kwalijk is afgenomen geworden, dat de R. C. geestelijken, ter eere der gesneuvden gehouden, zich niet had onzien om zijne kudden te buigen. — Geen heerlijker antwoord op die ingerijnde aanklagt kon er gegeven worden door dien kunsten, staatsman en die wel gedeeltelijk zijne verheffing te danken heeft aan de leg naderlijke orde van zaken in Frankrijk. Maar wiens verdiensten nu eens op hooger en ontegen gesteld worden onder het bestuur der restauratie, dan door eenen onbekenden 25 November jl.) bekend geworden openen brief aan de bestuursders der hooft scholen des rijks (circulaire aux recteurs des colleges de France). Die brief, welke inhoud ons besit niet toelaat hier in zijn geheel mede te deelen, heeft met alle recht de algemeene goedkeuring van de landgenoten en de buiten-landers, ook der Duitschen, over de instellingen van het onderwijs in Frankrijk, verdienen ook daarom door eenen onbekenden 1. Junij 1835 bekend gemaakt, dat het plan van nationale opvoeding, dat door de R. C. geestelijken, en met name de lagere en middelbare scholen, werd aangenomen, en dat het plan van nationale opvoeding, dat door de R. C. geestelijken, en met name de lagere en middelbare scholen, werd aangenomen, en dat het plan van nationale opvoeding, dat door de R. C. geestelijken, en met name de lagere en middelbare scholen, werd aangenomen.

« zooveel aangaat het deelen hunner kinderen aan het godsdienstig onderwijs, heeft zij, voor alle kinderen en in alle scholen, eendeels de wezenlijkheid van het godsdienstig onderwijs, en anderszels derzelver vrijheid willen verzekerd zien. Doch, wanneer er zake is van godsdienstige denkwijsen, welke tot de minderheid in het land behooren, dan wordt het moeilijker, om aan de dubbele bedoeling der wet een gepast gevolg te geven, en aan de kinderen der huisgezinnen, welke soortgelijke denkwijsen aankleven, te waarborgen zoowel het godsdienstig onderwijs, dat zij behoeven, als de vrijheid te dien opzichte, waarop zij reet hebben. Bijzondere maatregelen en een bestendig toezigt worden er gevorderd om dat doel te bereiken. En na dien aanhef verklaart de minister, dat het de wil der wet is, dat in alle scholen van lager onderwijs, welke kweekelingen tellen van verschillende godsdienstige gezindheden, deze allen gelijkelijk bescherming genieten voor hunne godsdienstige begrippen; en vaart dus voort: « Men heeft wel eens gemeend, dat het voldoende was, om, in stede van de aan eene godsdienst eigendomelijke leerbegrippen, zoodanige onderrichtingen te geven, welke voegzaam op alle godsdienstige vereenigen van toepassing waren; dit heeft het charter niet gewild: men moet het doel bereiken, en het niet trachten te ontduiken door min aan te prijzen voorschriften. De rectoren zullen dus hebben zorg te dragen, dat in alle lagere scholen, waar zich kinderen bevinden (hoe gering ook in getal), welke tot eene godsdienstige gezindte behooren, verschillend van die der onderwijzers en van het meerder deel der leerlingen, 1° dat zij in geen deele zullen gedwongen worden (*contraindre*), om deel te nemen aan het godsdienstig onderwijs, noch aan de godsdienst-oefeningen der meerderheid; 2° dat de ouders der kinderen alijd zullen worden toegelaten en uitgenoodigd, om aan dezelven het behoorlijk godsdienstig onderwijs te doen geven, hetzij door eenen leeraar hunner geloofsbelijdenis of door een ander daartoe behoorlijk aangeduid persoon; en 3°, dat op de overeenstemming met het bestuur van toezicht en den leeraar vastgestelde uren, die kinderen uit de school zullen worden gebracht ter plaatse, waar het godsdienstig onderwijs, waaraan zij zijn opgekweekt, hun zal worden toegedeeld.

Hetzelfde verlangt ook de minister, dat plaats zal grijpen op de neemaak-scholen, als zijnde de kweekscholen voor onderwijzers; en er zal zorg gedragen worden, dat de boekereien dier scholen ook daarnaar zijn ingerigt. Het sprak van zelve, dat ook op de koninklijke, of algemeene collegiën dergelijke maatregelen hunne toepassing behoorden te vinden; en na dit papt eenigzins meer uiteen gezet hebben, besloot de minister van het openbaar onderwijs aldus zijnen openen brief: « Ik ben reenszins onbewust, mijnheer de rector! dat, ten gevolge van vooringenoemenheid, die lange op wigtige beweegredenen berustede, het godsdienstig onderwijs, zelfs voor brave burgers, nog een voorwerp van zeker mistrouwen is; maar dat mistrouwen zal van dag tot dag meer verdwijnen, dank zij der krachtige en waarachtige instellingen, welke een welmeenend handelend bestuur voorstaat. Even als de godsdienst zelf, kan het godsdienstig onderwijs voortaan geene andere bedoeling noch uitwerking hebben, dan in alle klassen der maatschappij meer en meer te doen wortelen die behoefte naar orde, die betamelijke neigingen, die gewoonte aan zedelijke achtung en inwendigen vrede, welke de beste waarborgen zijn voor de algemeene maatschappelijke rust en de persoonlijke waarheid. Het is dus pigt, het godsdienstig onderwijs op dien voet in te rigten en toe te passen.

Het is aan geen betamelijken twiifel onderhevig, of Frankrijk zal gezegende vruchten kunnen plukken van een alzoo in werking gebracht stelsel van verlicht zedelijk en godsdienstig onderwijs; indien aan de maatregelen die bestendigheid in de uitvoering moge ten deel vallen, welke de edele denkwijsen, waaraan die maatregelen het aanzijn schuldig zijn, daaraan heeft toegedacht, en die wij, in het belang der menschheid, als een geschikt middel ter uitdooving van den partijgeest in Frankrijk, van harte daaraan toewenschen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 Dec. 0 El 8 Palm 7 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 9 D.
Den 16 Dec. 0 El 7 Palm 7 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 10 D.

VERKOOPING.

De Regtelijke Uitwinning, ter Rolte van de Regibank van Eersten Aanleg, zitting hebbende te Zutphen:

Van een HUIS, amixte SOHUUR en PUT, benevens het ERF, als ook een TUIN van vijf Roeden rachtig litten, bij en aan elkaar gelegen, in het Dorp Sillevalde, op den parcellenwijze kadastralen legger van de gemeente Wisch, bekend onder No. 556 en 557 van Sectie E, beland ten Noorden aan Grond van G. T. Y. S. S. E. N., ten Zuiden aan die van de Hervormde Gemeente van Sillevalde, ten Oosten aan G. ond van J. N. I. J. E. N. H. U. I. S. en ten Westen aan eenen Weg naar de Pastorie.

Van een stuk BOUWLAND in het Roomberg- of Sillevalde Veld, gebouwd wordende in twee dreven, op de kadastralen legger bekend onder No. 339 van Sectie E, groot omreeks vijf en dertig Roeden met negentig Ellen, beland ten Noorden aan eenen weg, ten Zuiden aan Grond van J. N. I. J. E. N. H. U. I. S., ten Oosten aan land van de Kerk van Sillevalde en dat van W. I. L. L. E. M. P. I. E. en ten Westen aan den Gemeenen Weg.

Van ander bezwaard met geregtelijk beslag ten laste van de Eigenaars J. A. N. W. O. D. T. E. N. S., Mr. Schrotenker, wonende te Sillevalde, enijne Huisvrouw G. O. P. H. I. A. S. E. N. T., benevens een klein stukje van de erf van J. A. N. N. A. H. E. R. T. A. E. E. R. T. R. U. I. D. A. N. H. A. M. E. d. n., wonende te Sillevalde, door den Deurwaarder G. E. R. I. C. K. op den 12den October 1835, in openbare veiling, daags daer volgende.

Dit proces-verbaal is vervolgens overgeschreven: eerstelijk ten Kantore van Hypotheken te Zutphen, op den 16den van vengemelde maand en ter griffie van de Regibank van Eersten A. nieg afdaar op den 22sten daarna: kopie van hetzelfde stuk is ter hand gekomen zoo aan den Heer M. A. C. K. A. Y., Burgemeester van de Gemeente Wisch, waartoe het gearresteerd is gelegen, als aan den Heer VAN W. O. E. L. D. E. R. E. N., als waarnemende den post van Griffier van het Vrederegt des Kantons Terborg.

De onderhavige uitwinning wordt van wege de executante, vervolgd door den Procureur J. A. C. O. B. U. S. VAN D. Y. K., woonachtig te Zutphen, als zoodanig promteerende bij opgewekte Regibank.

De eerste lezing der me o o te van lasten van den verkoop zal ter Rolte van dezelve Regibank plaats hebben op Dinsdag den 12den Januarij 1836, des morgens om tien uren.

In filem.
J. VAN D. Y. K.,
Procureur.

† § † Men verlangt te *Rebbergen* eene VROEDVROUW, tegen een vast jaarlijksch Tractement van / 80.00, en voortzigt van eenige tijd-lijk verhuooring; zich zoo spoedig mogelijk, en uiterlijk binnen 14 dagen, te overleggen van de noodige bewijzen van kunste *Rebbergen* en goed drag, te *Rebbergen* aan de *Rebbergen* te *Apeldoorn*.
Apeldoorn, den 15den December 1835.

** Bij L. SCHIERBEEK, te Leeuwarden, is gedrukt en alom te bekomen:

FRIESCHE VOLKS-ALMANAK, VOOR HET JAAR 1836, MET TWEE PLAATJES EN EEN MUZIKSTUKJE.

Dit Jaarboekje bevat, behalve den gewonen Kalender, tevens een o gve der Kermissen, en der middelen van Vervor in de Provincie *Friesland*, enz. enz. vanits het volgende Mengelwerk: *Inleiding. Friesch Volkslied. Friesche Geschiedenis: BAUCK, HEMMENA. De Verrassing of de B-tooning der Trouw. EELCO BIAUCKAWA, legende: JONCKER ROORDA, romance (Friesche Tugstrijd). Friesche Dichters. WILLEM VAN HAREN, no Portret. Merkwaardige Gezegden van beroemde Friezen. Friesche Spreekwoorden en andere Bijdragen, in proza en poezij, waaronder twee onuitgegevene Gedichten van den grooten BORGER. De prijs is 75 Cent.*

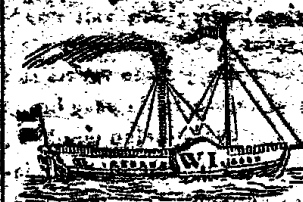
Tevens is van de pers gekomen en verzonden:
HISTORIE VAN DEN GRAAF VAN LAUNGEN EN DEN JOODSCHEN WANDELAAR. De prijs is 60 Centen.

** Bij J. G. M. B. J. E. R., te Arnhem, is gedrukt en alom verzonden:

- I. ARNHEMSCHE ALMANAK tot Nul en Nulmaet van 1836, 1ste jaargang. De voornaamste inhoud aan de *Arnhemse* Kalender, Mengelwerk in poezij en proza; Ane dōten; voorbeelden van Schijndood; het blusschen v n Brand; Huismiddelen, zoo voor de gezondheid, als in andere voorkomende gevallen; middel tegen Verkondheid; Rheumatische kwalen, als ook tegen de meeste soorten van Hoofdpijn en zwakke Oogen; bereiding van welriekende Zeepballen, als ook verscheidene Tincturen; de Warb op zijn Engelsch te tekenen; Jaar-jaar-sche en andere soorten van Handschoenen te wasschen; Zeep tot wasschen van Zijden stoffen; D eken, Zijde en Lint tot alerhande kleuren te verwen en de glans water te geven; Po-ljst was te maken; Goud, Zilver en Edelgesteenten schoon te maken enz.
- II. Standaard-KANTOOR-ALMANAK, voor 1836, welke ook tot kamersierd kan dienen, prijs 40 Cent.
- III. Kleine BRIEVENTAS-ALMANAK, bijzonder geschikt voor reizenden, prijs 20 Cent.

Voor Jagt-Liefhebbers:

- IV. C. F. G. T. H. O. N., volledige Jagers School, of ontwikkeling van de gehele wetenschap der Jagt; met 7 platen, in Karton; prijs / 4.20; op velin (papier / 4.80).
 - V. De kunst, om op de Jagt goed te schieten, misgangers aanwijzingen omtrent de behandeling van het Jagtgeweer en wat daartoe behoort; met een aanhangsel, de kunst om het wild uit de verte in de nabijheid te lokken, in Karton; prijs 90 cents.
- De gunstige meordeem, en het ruim debiet v n het in den verleden jare bij *Willems* uitgegeven werk, over de Jagt en de Opvoeding en afrigting van Jagthonden hebben den uitgever dezelve de nieuwe werkjes tot derzelver uitgave te meer aangemoedigd.

WILLEMS EERSTE.
Varende in het Beend-veer tusschen Nijmegen en Rottterdam, vice versa.

Het geerd Publiek wordt bekend gemaakt, dat de gewone dienst van genoemde Stoomboot, voor dit jaar, zal eindigen met Vrijdag den 25sten December.
Zullende de weder opening der vaart in tijd, door middel der Nieuwspapieren, bekend gemaakt worden.